

HRANOVNICKÝ SPRAVODAJCA

Mimoriadne vydanie • Číslo 2 • Apríl 2011 • Jubileum folklórneho súboru LUČKA

Tridsaťročná folklórna skupina LUČKA

S hrejivým pocitom na duši sa počítavajú tieto piesne, ale aj mnoho ďalších „hranovnických“ z úst našich členov skupiny LUČKA. Pre našich občanov vykúzlili okrem spevu množstvo scénok pri akejkol'vek príležitosti a takto sa nám snažili spríjemniť nejedno nedeľné popoludnie a vždy sa im to podarilo. Svojimi vystúpeniami nám približujú život na dedine počas celého roka. Je to taká malá obecná kronika, v ktorej treba stále listovať, aby nezapadla prachom. Bolo by to škoda. „Dedičstvo našich otcov zachovaj nám, Pane“, nech toto motto je hnacou silou v ďalšom ich účinkovaní.

Počas dlhoročného trvania skupiny sa v nej vystriedalo mnoho Hranovničanov, cca 140, ktorí pesničkami sprevádzali rôzne akcie nielen v obci, ale aj mimo nej. A takto sa striedajú v radoch skupiny ďalšie a ďalšie generácie mládeže. Stále nové a nové tváre, s ktorými treba začínať odznova. Malo by nás hriať na duši, že vždy sa nájdú dievčatá a chlapci, ktorí si postupne odovzdávajú štafetu a pokračujú v načatom diele. Nech takéto staré zvyky nevymiznú ani v mysliach našich detí, ktoré už nepamätajú na staré tradície a dedinský život, ktorý bol ťažký, ale aj veselý. Veselou myslou a piesňou prekonávali ľudia aj najťažšie životné situácie.

Veľké poďakovanie patrí p. Márii Šmelkovej a p. Marte Vallušovej, že majú tú snahu a silu aj napriek mnohým prekážkam zapájať ďalšiu mládež, ďalšiu generáciu do zachovania nášho dedičstva. Aj keď my rodičia sme u našich detí nestihli objaviť talent na spev a tanec, tieto dve „Hranovničanky“ to dokazujú s každým začínajúcim členom od začiatku. Začiatky sú najťažšie, ale výsledok nás hreje na duši všetkých.

Hlboko si vážime ich prácu, často náročnú. Prajeme im ešte veľa síl, aby im trpezlivosť s našou dospievajúcou mládežou a elán vydržali čo najdlhšie.

V mene rodičov veľké **ĎAKUJEME!**

Zámer na začiatku – obnoviť tradície a piesne, ktoré sa spievali

Hranovnica bola v minulosti bohatá na zvyky a obyčaje, ale najmä na piesne, ktoré sa časom vytratili z našej dediny. V minulosti sa dedina ozývala spevom či už pri robote na roli, v nedeľu poobede, alebo pri zábave. Ak začneme od jari až do „Vilii“ a cez „fašangy“, tak je to naozaj bezodná studňa tradícií a zvykov našich prarodičov. Robota bola zlá, mozolnatá, ale vďaka piesni, v ktorej všetko vyspievali, vydržali. A mali o čom spievať aj príležitosť si zaspievať.

Keďže tieto zvyky a obyčaje sa pomaly začali vytrácať, prišla s myšlienkou obnoviť tradície, a najmä piesne, ktoré našim rodičom či prarodičom pomáhali sa dostať cez všetky ťažkosti ako je rok dlhý, v roku 1981 predsedníčka Mária Šmelková na schôdzi výboru Slovenského zväzu žien v Hranovnici za podpory ostatných členiek výboru ani nie založiť súbor, ale obnoviť tradície, ale najmä oživiť piesne, ktoré sa v našej obci spievali. Tak sa to začalo. Každý chcel prispieť k prvému vystúpeniu, ktoré nieslo názov „Hranovnica moja, jak se mi beleješ“ podľa úvodnej piesne programu. Prvý program obsahoval prakticky celý rok v skratke cez piesne, začal predstavovať obec Hranovnicu, potom tam boli piesne svadobné, regrútske či prekáračky, ktoré boli typické pri zábave, kde ospevovali rôzne príhody alebo zlozvyky v našej obci.

No to všetko by sa neuskutočnilo, keby zanietení ne navštívili všetky domácnosti v obci a neotvorili „lemhauzy a malovane kasty“. Z nich povyberali to, čo bolo potrebné pre vystúpenie. A tak sa to začalo.

Myšlienka neostala myšlienkou, ale pokračovala, a to ďalším vystúpením pod názvom „Od jari až do Vilii staré zvyky nám ožili“ 26. 12. 1981. To bolo vystúpenie, v ktorom už boli podrobne spracované zvyky a obyčaje z celého roka. A tak to pokračovalo až doteraz. Folklorná skupina „Lučka“ (ďalej FS) má spracované takmer všetky obdobia a udalosti, ktoré sa počas roka udejú na dedine. Skupina za svojho účinkovania sa zúčastnila mnohých významných podujatí na Slovensku, ale aj v zahraničí. Ako víťaz okresných súťaží reprezentovala na krajských súťažiach, kde získala významné ocenenia za autentické spracovanie.

Folklorná skupina nie je len tanečná a spevácka, ale viacerých jej vystúpenia majú prvky ľudového divadla, v ktorom členovia súboru predstavujú autentické postavy zo života obce. Že to práca nebola márna, svedčí o tom aj záujem STV, ktorá v roku 1990 v našej

obci nakrútila štedrovečerné zvyky, ktoré boli odvysielané viackrát na STV. V roku 2006 Národný ústav v Bratislave nakrútil časť zvykov a nahrávku odvysielal v televízii a poskytol ju aj do zahraničia. FS sa zúčastnila rôznych festivalov a bola skoro každoročným účastníkom Zamagurských folklórnych slávností.

V decembri roku 2001 Slovenský rozhlas - stanica Regina odvysielal v relácii „Cimbal paráda“ po navštívení našej obce s členmi FS Lučka vstupnielen o obci a jej zvykoch, ale aj o činnosti FS. Odvysielal aj pesničky, ktoré naspievala FS na svojej pravidelnej skúške. O tom, že naša obec a jej tradície v podaní FS sú autentické, bolo aj to, že v spomínanej relácii odvysielal všetky vstupy, ktoré boli v našej obci nahraté. To, že ich FS zaujala, a že v našej obci máme naozaj autentické piesne a reprezentatívne osobnosti FS, je dôkazom aj to, že jej traja členovia, a to Mária Šmelková, Marta Vallušová a Michal Raček ml. boli pozvaní na nahrávanie do Košíc do hudobného štúdia a nahrali

piesne, ktoré boli odvysielané v spomenutej relácii.

Mohli by sme menovať ďalšie a ďalšie skutočnosti, ktoré svedčia o tridsaťročnej reprezentácii nielen našej obce, ale aj o bohatstve zvykov, tradícií a piesní, o nositeľoch týchto tradícií, že ich zanietenosť nie je márna. Vedúcou folklórnej skupiny od jej založenia je Mária Šmelková, ktorá je nielen jej zakladateľkou, ale aj scenáristkou, režisérkou všetkých vystúpení. Je autorkou klapancí, prekáračiek a niektorých piesní, ako napr.: Prečo si se

teriálne zabezpečenie činnosti FS, tak si ju pod svoje krídla zobralo vtedajšie JRD v Hranovnici, ktoré im dalo ušit kroje, v ktorých ešte niektorí členovia účinkujú. V roku 1991 MKS bolo zrušené, a tak FS účinkovala pod obcou.

Na začiatku pôsobenia skupiny jadro tvorili manželské páry. V súčasnosti sú členmi aj rodičia s deťmi. Sú tam deti, vnúčatá, ale aj pravnúčatá tých, ktorí v minulosti v tejto skupine účinkovali.

FS má vo svojom repertoári spracovaný celý rok – „Pa-

mily...., Vzal by som si dziefče...., F Kuce Vam vo velkom gazdovali...., Keby som ja znala, dze moj mily kosi...., Do našej dziedziny.... a mnohých iných, ktoré sa spievali v spomenutých vystúpeniach. Ako už bolo spomenuté, FS nemala pri vzniku myšlienky žiadny názov, vznikla spontánne, ale keďže pokračovala v činnosti aj naďalej, bolo potrebné k ďalšiemu účinkovaniu a reprezentovaniu dať „meno“ tejto FS. Tak vznikla myšlienka, že FS bude pomenovaná najobľúbenejším miestom Hranovničanov, a to „LUČKA“.

FS najprv bola pod ZO SZŽ v Hranovnici. V krojoch, ktoré sa našli „v kastoch v lemhauzoch“ sa naďalej vystupovať nedalo, tak z prostriedkov Osvetovej besedy v Hranovnici v r. 1983 bola zakúpená modrotlačová látka, z ktorej si členovia FS svojpomocne ušili kroje. Tieto neboli reprezentatívne, a tak si ďalšie kroje ušili z vlastných prostriedkov. Keďže MKS v Hranovnici, ktoré bolo založené v r. 1985 a pod neho patrila aj činnosť FS, nemalo finančné prostriedky na ma-

račky, Fašangy, Jamky, Maje, Seno, Nedzela poobedze, Maliny, Regruci, Len, Vianoce, Svadzba“.

Folklorná skupina sa zameriava na zvyky, obyčaje a ľudovú tvorivosť výlučne z našej obce.

FS počas 30-tich rokov svojej činnosti uskutočnila množstvo vystúpení. Aj v období pod patronátom JRD Hranovnica nereprezentovala len JRD, ale aj obec Hranovnicu a jej duchovné bohatstvo pri rôznych výročiach, významných životných jubileách, kultúrno-spoločenských podujatiach. Spomenieme aspoň niektoré z nich:

- výročné schôdze JRD Hranovnica r.1984, 1986, 1988, 1989 (40. výročie JRD), 1999 (50.výročie JRD), 20. výročie JRD Spišské Bystré,

- vystúpenia v družobných JRD – v Džbánove, Drienčanoch, Viničkách /prehliadka FS pri JRD/,

- 50-te výročie posviacky kňazstva a životného jubilea p.f. Vasilika, vysviacka a životné jubileum p.f. Hlavčáka, primície Mariána Husára,

- 120-te výročie Dobrovoľného hasičského zboru Hranovnica, Symboly obce, 50-te výročie ZŠ, posedenia s dôchodcami, odhalenie pamätnej tabule rodáka Jozefa Štolca, návšteva premiérky SR p. Raďičovej,

- účasť na prehliadkach a okresných súťažiach FS, ako víťaz okresnej súťaže FS s vianočným programom a okresnej súťaže mimoškolského vzdelávania, účasť na krajskom kole, na súťaži "Spieva celá rodina" (2x víťazi), účasť na krajskom kole, viacročné účinkovanie na Zamagurských folklórnych slávnostiach v hlavnom i nočnom programe s pásmom "Od jari do Vilií staré zvyky nám ožili".

FS sa predstavila účastníkom Wolkerovej Polianky za

celoštátnej účasti významných osobností kultúrneho a spoločenského života. FS v spolupráci s OOS v Poprade usporiadala viacero podujatí. Jedným z nich bol aj metodický deň. Na základe toho vzniklo pozvanie na vystúpenie v Zemianskych Kostolnoch a Nitrianskom Pravne. FS prijala aj ďalšie pozvania, napr. na festival mieru a priateľstva v Košiciach, nasledovali vystúpenia v Kežmarku počas vianočných slávností, na hrade, amfiteátri, v evanjelickom kostole, na Štrbe viackrát, na festivaloch v L. Tepličke, Kravonoch, Helpe, Vernári, vo Svite, Telgárte, Sp. Hanušovciach, Markušovciach, Tatranských Zruboch, Tatranskej Polianke, Šuňave, na Orave v Bielom Potoku.

Ďalším významným podu-

jatím v našej obci, na ktorom sa predstavila FS, bolo podujatie, ktorého sa zúčastnili účastníčky svetového kongresu žien za mier. Vyvrcholením podujatia bolo zasadenie stromu mieru v areáli základnej školy.

Počas 30-ročného pôsobenia FS sa uskutočnili celovečerné vystúpenia pod názvom: "Hranovnica moja, jak se mi beleješ", "Od Jari do Vilií staré zvyky nam ožili" v dvojacom spracovaní, "Fašangy", "Paračky", "Regrucci", "Pot obločkom lavička", "Prišli sme Vam koledovac".

Azda najviac vystúpení a úspechov malo autentické spracovanie štedrej večere a

vianočných zvykov. Viackrát FS uskutočnila vystúpenia s témou Vianoc v obci „pod holým nebom“. V roku 1994 za účasti významných osobností, a to predsedu Matice Slovenskej p. Markuša, krajského metodika z Krajského osvetového strediska v Košiciach sa predstavila svojím programom.

Ak by sme chceli spísať vystúpenia, účinkovanie, hostovanie FS alebo ich členov počas tridsaťročného obdobia, určite by to bola pekná kópka husto popísaných listov. My chceme iba to, aby to, čo FS zachovala z bohatej klenotnice našej obce, "nezapadlo prachom", ale našlo pokračovanie.

Účinkujúci počas tridsaťročnej histórie

Šmelková Mária, Šmelko Jozef, Šmelko Filip, Šmelko Jozef ml., Šmelko Matúš, Lapšanská Mária, Lapšanská Zuzana, Vallušová Marta, Valluš Jozef, Vallušová Marta ml., Kedžuchová Natália, Kedžuch Ladislav, Vallušová Magdaléna, Malatin Jozef 508, Malatinová Mária,

Liptaj Jozef, Liptaj Martin, Liptajová Katarína, Liptajová Katarína ml., Raček Dávid, Raček Martin, Raček Michal, Raček Michal ml., Račeková Mária, Valluš Eduárd, Valluš Ján, Vallušová Beáta, Vallušová Magdaléna, Vallušová Magdaléna ml.,

Broško Milan, Brošková Iveta, Brošková Oľga, Benková Anna, Hlavčáková Mária, Hradecká Oľga, Kiktová Katarína, Liptaj Milan, Liptajová Jolana, Malatinová Mária, Malatinová Terézia, Mikušová Magdaléna, Palgutová Agáta, Palgutová Magdaléna, Raček Stanislav, Rothová Terézia, Šavel Martin, Martin Benko, Rudolf Kukla, Hlavčák Rudolf, Hlavčák Stanislav, Hlavčáková Dagmara, Hlavčáková Oľga,

Malatin Jozef, Malatin Jozef ml., Malatinová Lucia, Palgutová Veronika, Husárová Veronika, Palguta Martin, Palgutová Anna ml., Palguta Stanislav, Palgutová Anna, Palguta Dominik, Palgutová Lívia,

Oravcová Gabriela, Oravcová Maria-

na, Vallušová Beáta, Vallušová Katarína, Brosmann Jozef, Brosmann Martin, Brosmannová Mária, Brosmannová Marta, Turňová Valéria, Turňová Valéria ml., Valluš Martin (Rovná), Vallušová Mária, Roth Jozef, Rothová Alena, Roth Marián, Kušnierik Štefan, Kušnieriková Katarína, Kušnieriková Monika, Friedmann Marcel, Friedmann Jozef, Friedmannová Gabriela, Gavalérová Mária, Gavalérová Veronika, Kikta Tibor, Tököly Milan, Tökölyová Mária, Valluš Juraj, Vallušová Elena,

Maličká Mária, Maličká Anna, Maličká Katarína, Olejár František, Wojenska Anna,

Dulovičová Janka, Palgutová Magdaléna ml., Malatinová Katarína, Pekarčíková Mária, Prachniar Lubomír, Kiktová Mária ml., Králiková Mária, Roth Ján, Rusnák Milan, Sabo Silvester, Slavkovská Janka, Slavkovská Katarína, Halmiová Monika,

Liptajová Terézia, Lačná Marianna, Lopuchová Mária, Lavková Mária, Šusterová Anna, Valluš Jozef (Rovná), Husárová Darina, Liptajová Monika, Liptajová Petronela, Maličká Mária, (Kunduska), Adamčiak Pavol, Mayer Miroslav, Mucha František, Muchová Anna, Šavel Šimon, Spišiak Marcel.

Súčasný zloženie folklórneho súboru LUČKA

Vedúca: Mária Šmelková

Harmonikári: Martin Liptaj, Martin Friedmann, Marek Klieščik

Členovia súboru v roku 2011:

Benko Adam, Benko Andrej, Benko Ludovít, Benková Lucia, Benková Tamara, Budaj Michael, Dzivjaková Lenka, Friedmann Martin, Friedmann Maroš, Gajanová Monika, Guziaková Angelika, Chodanič Lubomír, Chodaničová Veronika, Juráčková Zuzana, Juráčková Karolína, Kedžuch Marián, Kedžuchová Marta, Klieščik Marek, Klieščiková Silvia, Kopáčová Miroslava, Kopáčová Stanislava, Krajčová Simona, Liptaj Martin, Liptajová Katarína, Liptajová Lucia, Majerčáková Zuzana, Majerčáková Zdenka, Mayerová Veronika, Oravcová Vladimíra, Palgutová Dominika, Pavličková Veronika, Pernišová Viktória, Račeková Mária, Sabová Michaela, Smolárová Miroslava, Šmelko Matúš, Šmelková Mária, Turňa Peter, Vallušová Marta.

Prvé vystúpenie je len jedno a na to nezabúdame

Počas vianočných sviatkov pri prechádzke večer našou dedinou mi hlavou preletel verš piesne „Hranovnica moja, jak se mi beleješ, dze moj frajer byva“. S touto piesňou sa mi myšlienky vrátili asi tridsať rokov naspäť.

Je to pravda? Ubehlo už toľko rokov odvtedy, čo sa stretávali po večeroch manželské páry, aby sme našim rodákom priblížili hranovnické piesne a zvyky. Iniciátorkou našich stretnutí pri ľudových piesňach a potom aj vedúcou bola pani Mária Šmelková. Na jej podnet sa založila folklórna skupina Kochman, ktorá sa neskôr premenovala na Lučku.

Dlhšie sa pohrávala s myšlienkou povyberať zo starej hranovnickej truhlice všetko, čo tam staré matere, otcovia pozanechávali. Zanechali tam toho pre nás dost. Ženy, muži, dievčatá a chlapci súboru Lučka načreli až na jej dno. Dôkazom bolo prvé vystúpenie folklórnej skupiny s pásmom „Hranovnica moja, jak se mi beleješ“.

Rozozvučali sa slová piesne na pódiu, aby ich vzápätí vystriedali živé obrazy z dávna tak, ako to bývalo „v kuzelnej chyži“, ako sa odoberali regrúti, ako svadobčania. Vystúpenie malo veľký úspech.

Občanom sa to páčilo a starší si pripomenuli, ako to bolo v ich mladosti. Poniectorí sa v hľadisku pripojili spevom. Scenár a choreografiu pripravila vedúca folklórnej skupiny Mária Šmelková, ktorá humorne i vážne program sprevádzala.

Naše úspešné vystúpenie nám dodalo ďalšej chuti. Sme radi, že sa mladším ľuďom priblížilo, ako to bolo, keď naši rodičia, starí rodičia boli mladí, ako ženy trávili večery „v kuzelnej chyži“, veď vtedy nemali televízory. Pri práci si zaspievali, ba aj s chlapcami pošpasovali a zároveň zabudli

na svoje starosti. Spev ľudí spájal. V dnešnej dobe sa každý ztvorí doma a neutužujú sa rodiny a priateľstvá.

V regrútskej časti sme sa priblížili zase, ako to bolo pred odchodom chlapcov na vojnu. Výstižná bola regrútska pesnička:

*Už mi prišla karta narukovac,
dal som si muziku došikovac.*

*Hrajce muzikanci,
zahrajce mi čardaš,
peršeho oktobra rukovac mam.*

*S Popradskej stanici
mašiny rušaju,*

moju macer staru solzy zalevaju.

Neplačce mamičko,

že ja vojak budzem,

*dost se naplačece,
ket z vojny nepridzem.*

Nejedna mama si spomenula pri týchto pesničkách, ako sa musela na dva roky rozlúčiť so synom. Dnes to už mamy nemusia prežívať. Po ukonče-

ní vojenskej služby sa väčšina chlapcov oženila.

Ďalším pásmom bola svadba. Tu sa zasa ľuďom priblížili svadobné zvyky. Na svadbe bola blízka rodina, „dziefky, parobci“. Dôležitým človekom bol starejší, ktorý nevestu vypytoval – odpytovan-kou. Nevesty mali na svadbe zelený veniec na hlave. Počas svadby sa jedli „hranovnicke kuchne“. Ako bolo zvykom, pri večeri sa do taniera vybrali dary. Po polnoci sa nevesta začepila, dala sa jej na hlavu „chustka“ a týmto sa zaradila medzi ženy.

O našich vystúpeniach by sa dalo veľa napísať. Zažili sme neopakovateľné situácie vážnejšie, ale najradšej spomíname na veselšie, niekedy až komické. Prvé vystúpenie je len jedno a na to nezabúdame.

Milan Broško

„TA NE, HRANOVNIČANE, DZEKUJEM ŠUMNE!“

Takéto a ešte mnohé iné repliky sa bolo potrebné naučiť mne nehranovničankovi pri účinkovaní s Folklórnym súborom LUČKA. Spomienka na vianočné vystúpenia s Lučkou je však pre mňa ešte dosť živá a nezabudnuteľná.

Spomenúť si na to, ako som dve dejstvá sedel netrepeživý v druhej lavici hľadiska, po-

tom akože niekto volá na mobil a o malú chvíľočku objavit sa s veľkou trémou na javisku za

potlesku divákov nie je až také vzdialené. Spomenúť si na to, ako bolo potrebné vyjsť pred Vás na javisko ako účinkujúci, ma vždy veľmi poteší.

„DZEKUJEM ŠUMNE, LUČKA!“

Dzekujem šumne nielen za tieto možnosti účinkovať s Vami, ale aj za ďalšie stretnutia a spoločne zažitú udalosť počas môjho pôsobenia v obci.

Dzekujem šumne aj za pozvanie, ktoré ste mi poslali pri dnešnej príležitosti.

Dzekujem šumne aj za pochopenie môjho ospravedlnenia neúčasti na dnešnej Vašej slávnosti.

Dovoľte mi teda, využívajúc moderný prostriedok komunikácie-email a ochotu štatutárneho predstaviteľa obce Hranovnica - pána starostu prečítať ho, aby som Vám z úprimnosti

srdca vyslovil pranie k Vášmu 30. výročiu:

Prajem Vám, aby Vás naďalej bavilo to, čo robíte!

Prajem Vám, aby ste spevom a tancom rozdávali radosť nielen divákovi, ale mali z toho radosť predovšetkým Vy!

Prajem Vám, aby ste poklady folklóru a tým aj históriu života obce predchádzajúcich generácií čo najvernejšie odovzdávali aj ďalším mladým generáciám. Cítili tak spokojnosť, že máte podiel na aktívnom živote obyvateľa tejto obce Hranovnica.

„Vinšujem Vam šickym zdrave, šcesce, Bože požehnanie i lasku na tricec i pedesat roky!

TA NE, HRANOVNIČANE!

S pozdravom

Pavol Adamčiak

Nech krása, ktorú vytvárali naši predkovia, žije aj naďalej (časť príhovoru starostu obce na záver vystúpenia)

... k čomu sa dnešné vystúpenie viaže? Zaiste i z predchádzajúceho čítaného mailu od Adamčiaka je všetkým zrejmé, že dnešné vystúpenie folklórneho súboru Lučka sa viaže k jej tridsiatim rokom účinkovania.

Vymenovať všetky podujatia, ktoré sa uskutočnili počas celého tridsaťročného účinkovania, by bolo zaiste veľmi zdĺhavé, pretože činnosť súboru bola veľmi rozsiahla. Túto činnosť si môžete doma pozorne prečítať na webovej stránke obce, ale činnosť súboru sa uweďdie aj v obecných novinách, ktoré vyjdú pri tejto príležitosti.

Využívam však dnešnú príležitosť a ďakujem všetkým, ktorí v priebehu týchto rokov účinkovali v súbore. A veru nebolo ich málo. Ich počet dosahuje číslo 138. Boli to ľudia, samozrejme aj dnešní

členovia súboru, ktorí urobili veľký kus práce – udržiavajú históriu a nedovolia, aby zahynula tá krása, ktorú naši predkovia vytvárali celé stáročia pre nás. Sú v nej duše, srdcia, radosti, žalosti našich mamičiek, babičiek, dedov, otcov, je to náš obecný poklad, je to naše vzácné dedičstvo.

Zvlášť sa chcem poďakovať najvyšším členom súboru, že prijali pozvanie dvoch dlhodobých účinkujúcich členiek súboru, a to pani Šmelkovej a pani Vallušovej, a počas roka obnovili činnosť súboru. Ďakujem všetkým účinkujúcim nielen za dnešné vystúpenie, ale aj za dobrú prezentáciu obce v minulom roku pri návšteve premiérky Ivety Radičovej, taktiež na vystúpeniach folklórnych slávností vo Vernári, Helpe, ale aj vystúpenie v rímskokatolíckom kostole počas vianočných sviatkov.

Osobitné moje poďakovanie patrí vedúcej súboru pani Márii Šmelkovej. Veď vytrvať v takejto práci celých tridsať rokov, pripravovať scenáre na vystúpenia, usmerňovať účinkujúcich, si vyžaduje veľa znalostí z histórie obce, veľa trpezlivosti, ale od človeka najmä veľkú obetu. Milá pani vedúca, na znak našej veľkej vďaky prijmi odo mňa aspoň túto kyticu kvetov.

Chcem poprosiť členov súboru, aby ešte vytrvali v speve na pripravovanom CD-ečku. Týmto CD-ečkom prispievajú k tomu, že

staré hranovnické piesne sa začínajú znova ozývať nielen v obci, ale aj po Slovensku u našich rodákov. Odovzdávajte naše krásne dedičstvo našim potomkom s takou úctou a vďakou, s akou ju naši predkovia vytvárali celé stáročia pre nás. Keď budú znieť naše piesne, bude žiť aj naša obec.

Čo dodať na záver v dnešný slávnostný deň?

Nuž teda nech krása, ktorú vytvárali naši predkovia, žije aj naďalej. Nedovoľme jej zahynúť! O to by sme sa všetci mali pričiniť svojim dielom.

Klobúk dole pred takou obetou a snahou

Tak sme sa konečne dočkali toho vystúpenia Lučky, na ktorej stretnutia tie naše deti tak svedomito a s radosťou chodia.

Poviem Vám, že som sa toho aj trochu obávala, ako to zvládnu a ako to všetko dopadne, ako keby som to celé mala na starosti práve ja. Ale myslím si, že pre matku nie je nič krajšie, ako keď vidí svoje dieťa účinkovať v tak krásnom a zmysluplnom podujatí, ako bolo toto vystúpenie. Človeku chvíľkami až zimomriavky prechádzajú telom a to sa prežíva vtedy, keď Vás niečo tak nadchne a osloví, že sa do toho úplne vžijete a pritom zabúdate aj na svoje okolie. Ja som takéto pocity prežívala práve pri tomto vystúpení našej Lučky. Vravím NAŠEJ s hrdosťou a pýchou, lebo nie každá obec alebo mesto sa môže takýmto niečím

popýšiť a pochváliť, ale my to šťastie máme, a preto by sme si ho mali vážiť a náležite uctiť, že už toľko rokov je tu a nezlomili ho ani ťažké prekážky, nehody či neprajníci. Áno, lebo aj takíto sú medzi nami.

Priznajme si všetci, kto z nás by sa tomu tak venoval celým srdcom aj dušou ako obetavá pani Šmelková, ktorá ho vedie už 30 rokov. Veď koľko len tých detí dokázala nadchnúť pre niečo, ako je ľudový folklór.

A na záver len toľko:

Môžeme byť radi, že sa tie naše deti nečinne neponevierajú niekde po uliciach, ale venujú sa niečomu tak duchaplnému, ako je zachovanie dedičstva našich otcov a materí pre ďalšie generácie.

Klobúk dole pred takým dielom, takou obetou a snahou.

Turiňová

Uš se fašang kraci, už se nenavraci

Folklórny súbor LUČKA existuje už dlhých 30 rokov. Za týmito rokmi stojí veľa úsilia a pevných nervov. Ja sama som to pocítila na vlastnej koži. Keď sme nacvičovali niečo nové, tak sme boli nadšení a celí bez seba, ale po niekoľkých skúškach z nás tá radosť opadla.

Začali sme byť nervózni, často sa nám nechcelo a padlo aj veľa hádok. Ale výsledok stojí za to. Je to skvelý pocit, keď sa vám niečo podarí a ešte vám aj ľudia zatlieskajú. Tento pocit by som priala každému, ale zažije to len ten, kto dá do toho všetko.

Tiež sme mali aj neprajníkov, ktorí sa nás snažili rozdeliť. No my sme sa aj tak nedali odradiť od tohto krásneho pocitu.

V prvú marcovú nedeľu ste mohli vidieť naše vystúpenie „Uš se fašang kraci, už se nenavraci“ aj v Kultúrnom dome v Hranovnici. Predviedli sme vám pásma z kopania jamôk v lese, stavania májov na dedine a veselie z fašiangov. Toto vystúpenie sme zakončili pesničkou Javorovo lístie.

Dúfame, že sa vám toto vystúpenie páčilo a že nás podporíte, aby sme nacvičili ďalšie a ďalšie takéto vystúpenia. Pri príležitosti 30. výročia nahrávame aj CD, na ktorom si budete môcť vypočuť hranovnické pesničky, ktoré spievajú členovia skupiny LUČKA.

V mene celého súboru ĎAKUJEM!

Mirka Smolárová

Pani Mária Šmelková, vedúca súboru Lučka ďakuje všetkým

V týchto marcových dňoch si folklórna skupina Lučka pripomína 30. narodeniny. Pri tejto príležitosti pre Vás pripravila folklórne pásmo „Uš se fašang kraci, uš se nenavraci...“

Hneď v úvode sa chcem poďakovať všetkým, ktorí sa rozhodli zúčastniť na tomto vystúpení a spolu s ňou preniesť sa na chvíľu do minulosti a oživiť si piesne a nárečie, ktoré nám zanechali naši rodičia, starí a prastarí rodičia. Ďakujem Vám, že ste svojou účasťou a veľkým potleskom ocenili účinkujúcich, ktorí tento program venovali všetkým tým, ktorým sú tradície našich predkov blízke.

Moje ďalšie úprimné poďakovanie patrí:

- predovšetkým tým, ktorí boli pri zrode Lučky, ktorí otvorili starú maľovanú hranovnickú „kastu“ a plným priehrštím vybrali z nej nesmierne bohatstvo našich predkov. S láskou a úctou sa rozhodli ich oživiť, okrášliť a takto odovzdať ďalším a ďalším generáciám,
- všetkým cez stovku účinkujúcim, ktorí prichádzali počas týchto rokov do Lučky,
- najmä tým, ktorí v nej vydržali viac ako desať, pätnásť, osemnásť až dvadsať rokov, prechádzali z desaťročia do desaťročia a svoje bohaté skúsenosti odovzdávali mladším a mladším,
- zvlášť tým, ktorí jej ostali verní dodnes,
- aj tým, ktorí jej venovali

svoje detstvo a časť mladosti,

- všetkým harmonikárom, ktorí v nej pôsobili,
- bývalému MNV, osvetovému stredisku, bývalému JRD, súčasnému Obecnému úradu,
- všetkým tým, ktorí akýmkoľvek iným spôsobom nám boli ochotní pomôcť.

Osobne sa mi patrí poďakovať pani Márii Ovšánkovej a jej dcére Inge Malatinovej, ktoré sa za tie roky stali súčasťou Lučky a sú jej verné dodnes. Spríjemňovali nám prostredie krásnymi výzdobami, vždy s ochotou a úsmevom obslúžili a nasýtili po vystúpení naše vystresované žalúdky.

Aj dnes ďakujem spolu s účinkujúcimi za krásne ozdobené stoly v reštaurácii „Delta“, za dobrú kapustnicu, vzornú obsluhu, za finančnú pomoc, taktiež Martinovi Malatinovi a Ivete Pavličkovej, cukrárke, za krásne ozdobenú a vynikajúcu tortu, mamičkám za zákusky, gazdinkám za pankušky. Za všetko všetkým ďakujem.

Dnes omladená Lučka prevzala 30-ročnú štafetu a vstúpila do ďalšieho desaťročia plná elánu, aby pokračovala v dedičstve našich otcov a materí, ktoré spája celú našu obec. Sú to vaše deti, milí rodičia, sú to vaše deti, ale aj vaše vnúčatá, drahí starí rodičia, deti, mladí ľudia, mladé rodiny až po tých skôr narodených. Preto moje poďakovanie patrí všetkým od tých najmenších a najmilších – celej omladenej Lučke,

ktorá pred Vami otvorila celé svoje srdce a získala si Vašu priazeň a obdiv. Hlboko sa pred nimi skláňam a spolu s nimi sa teším z ich úspechu. Zaslúžili si ho!

Ďakujem aj za pekný príhovor, kyticu a milý darček, nášmu harmonikárovi Marošovi Friedmanovi a aj najmladšiemu Marekovi Klieščikovi. V mojom mene, ale aj v mene všetkých účinkujúcich aj za zdravicu, ktorú nám poslal nášmu srdcu veľmi blízky pán Pavol Adamčiak. Dovoľte mi, aby som na záver za-

citovala vety práve z tejto zdravice:

Citujem: „Prajem Vám, aby Vás aj naďalej bavilo to, čo robíte. Prajem Vám, aby ste spevom a tancom rozdávali radosť nielen divákovi, ale aby ste mali z toho radosť predovšetkým Vy.“ konicie citátu.

A preto ja Vám do budúcnosti želim ešte veľa, veľa radosti a úspechov. „Buďte silní, aby Vás nič nezlomilo a neodradilo od toho, čo robíte pre dobrú vec!“

ŠmMa

